

ЭХО

Решетка для Машеньки

Дорогая редакция!
Пишет вам Яцкевич Иван Никодимович, житель города Волковыска. Прочитал в "Народной Воле" за 3–6 апреля письмо Игоря Толочинцева "Разрываюсь между домом и колонией". Я понимаю, что его жена Ольга совершила преступление. Но какое преступление совершила пятимесячная Мария Игоревна Толочинцева? Почему она должна жить за решеткой?

Суровая юстиция, конечно, найдет ответ на этот вопрос. Мол, все по закону. Но что ж это за закон, который не разделяет беременную третьим ребенком матерей оступившихся или закоренелых "мамочек" — стунгеры? Дави всех подряд, сажай за решетку, пусть увидят Машеньку голубое небо в клеточку, то-то будет впечатление на всю жизнь!

Впрочем, не всех подряд давят наши законы, очень даже бывают избирательны. Вот г-жа Журавкова, например. Уж как наворовывалась, управляемалями президента, залезла, по сути, в карман каждому белорусу, а ведь на свободе...

А вот маму Машеньки надо на все 10 лет учить. Что ж, государство наше очень любит детей. Какие там скидки, какие кредиты, какие льготы! На тебе, Машенька, все 100 процентов полного государственного обеспечения. Плюс охрану круглогодичную за государственный счет, чтобы какойнибудь супостат не обидел, и решетку на окна, чтобы серый волк не напугал...

Нет, господа судьи и прокуроры, а также господин президент, который призывает рожать побольше детей и обещает от имени государства всякие льготы! Не сможете вы никакими законами облыснить, почему надо сажать за решетку еще не родившегося человека...

Иван ЯЦКЕВИЧ.

г. Волковыск.

От редакции. Много откликов на письмо Игоря Толочинцева оставили и читатели нашей газеты в интернете. Можете ознакомиться с ними на этой же странице в подборке "Веб-сайтская история".

ЗАЦЕПИЛО!

«Культиватор» против «патриота»

Недавно прочел в "Народной Воле" (№№ 47–48) письмо под названием "АГ и "старая дева", подписанное "Гражданин и патриот" и безудержно восхваляющее Лукашенко.

Анонимный "гражданин и патриот" задает вопрос: а что плохого сделал и делает АГ (так называется он президента)? И сразу предлагает готовый ответ: да ничего! Хоть умные люди обычно тщательно анализируют, "переваривают" информацию и только потом делают свои выводы.

Что-то, наверное, можно записать в актив президента, но полное представление о нем, его политике и ее результатах невозможно без альтернативной информации. Хотя бы той, которая содержится, например, в фильмах Юрия Хашечника, в книге Владимира Матикевича "Нашествие", которую напечатано московское издательство "Люди" в 2003 году, или в книге Олега Алкаева "Расстрелянная команда". Но в свободной прессе даже их почему-то нет. Может, наш "гражданин и патриот" знает, почему? Наверное, потому, что наша страна под руководством "АГ" буквально преобразилась из отсталого тоталитарного в процветающее и демократическое государство, которое, уверяет даже такой "демократ", как Уго Чавес. Наверное, и другие уважали бы, если бы не "отморозки", которые разъезжают по миру и позорят страну, вымаливая себе поддержку. Ати их!

Еще "гражданин и патриот" обижается, что оппозиция питает "животную ненависть" к президенту*. Не знаю, как насчет "ненависти" со стороны оппозиции, но уже и простой народ все больше разочаровывается в своем избраннике. Достаточно вспомнить новогодний "подарочек", когда людей просто "кинули", применяв чисто шуллерскую тактику: задурить мозги и обобрать до нитки. Даже в России, где тоже произошла девальвация, народ в меньшей мере ощущал

НЕ МАГУ МАЙЧАЦЬ!

Хто аддае загады шукаць «ворагаў нарада», альбо Ці існуе ў нашай краіне палітычны пераслед?

Спадар Прэзідэнт!

Раз ад разу Вы публічна крыткуюце, мягкія какучы, мясоўыя ўлады за тое, што яны не вырашаюць пытанні, якія знаходзяцца ў межах іх кампетэнцыі. Гэта прадае. Колкі ўніверсітэтамі маўструюцца і звязнаўцца з аўтарамі падзейніцтваў, якія якраз на той момант з'яўляюцца на сцене.

Спадзяюся, што дзяржава не можа (што не жадае?) ацягваць прадае, што гэта падзейніцтва не можа.

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае, што гэта падзейніцтва не можа.

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік. І засядзе, што жыцці — сеанс добрае, разумнае, веначе. Але калі пішуць, што дзяржава не можа

(што не жадае?) ацягваць прадае,

Чаму, спадар Прэзідэнт, так паддрабізнуўшы?

На тэлефоні, я — настайнік

СВЕТСКАЯ ХРОНИКА

Владимир ПУГАЧ:

«Однажды мы закрылись в студии и играли голыми...»

В минском ресторане "Вестфалия" группа "J:mors" отыграла закрытый концерт для специально приглашенных друзей и поклонников. Плей-лист выступления состоял сплошь из свежих треков нового альбома "Аквамарин".

Перед выступлением лидер группы **Владимир Пугач** признался, что чувствует себя так, будто от него родился ребенок.

"У нашего звукоинженера Андрея Борбюка недавно родился второй сын, — пояснил он.

Мне кажется, что ощущения, которые сейчас испытываю я, надеюсь, вся наша группа, похожи на его состояние".

По продолжительности работы новый альбом является рекордсменом: первая запись для него была сделана весной 2007 года, а последняя — в марте 2009-го.

"Морсы" рожали "Аквамарин" долго из-за того, что было "много вопросов к себе и к мируозданию".

За время работы над пластинкой музыканты успели не сколько раз "разругаться в драках и помирить ся", устроить дискотеку прямо в студии и поиграть абсолютно голыми.

ПРАВЕРКА ЧУТАК

Экскурсія ў планетарны небяспечная?

У інтэрненце з'явіліся паведамленні, што Мінскі планетарны білжэйшым часам можа зачыніцца на рэканструцыю.

Маўляў, будынак планетарнага знаходзіцца ў такім аварыйным стаНЕ, што яго дадзелай эксплюатацыя немагчыма. "Народная Воля" вырашыла разабрацца ў сітуацыі і адправілася да загадыка планетарнага Мінскага палаца дзяяці і моладзі **Аляксандра Мікуліча**.

Планетарны не рамантаваўся з 1965 года.

"Спрайды, праходзіла інфармацыя аб тым, што не сёння, дык заўтра мы зачыніміся, — распавёў **Аляксандр Мікуліч** "Народнай Волі". — Аднак гэтая інфармацыя не зусім карактэрная. Хоць рамонту планетарнага і неабходны, ён працягвае актыўна працаў і бліжэйшым часам развіваецца са сваімі наведальнікамі не збираецца. Праца ў нас ідзе поўным ходам: дзеяйнічы астронамічныя гурткі і клубы, чытаючы лекцыі, прымаючы наведальнікі, у тым ліку з рэгіёнам Беларусь, а таксама за межамі госяці".

Сёння вядомца падрыхтоўка даследаваніем будынка і стварэннем праекту рэканструцыі.

"Узікла замінка з-за таго, што з'ябілася документацыя па планетарні, — растлумачыў Мікуліч. — Таму зараз мы шукаем арганізацыю, якая змагае з беспарушкай ахыцьціць абслеўшчынку і бліжэйшым часам разабрацца ў будынку. Ужо пасля гэтага можна гаварыць аб праекте рэканструцыі".

Абнаўленне неабходна не толькі самому будынку планетарнага, але і яго тэхнічнаму абсталяванню.

"Тэхнічна планетарны састарэў, — прызнаўся Мікуліч. — Вядома, для сваіх лекцыяў мы ўзяраем камп'ютраныя тэхнолагіі і праграмныя метады. Але неабходна і новая аbstылізація, якое даволіта брабіць практычныя зоракі — як гэта ўжо дарэбіца ў вядучых планетарных свету".

АН абвясціла 2009 год Міжнародным годам астрономіі. Загадыкі Мінскага планетарнага лічыць, што гэта — добра падстава ўспомніць яшчэ і аб аблерваторы, якая не працуе ўжо 11 гадоў.

"Гэта адзінка публічнай аблерваторы ў Беларусі, дзе можна было паглядзець на зоркі і планеты ў добры тэлескоп, — распавёў Аляксандр Мікуліч. — Сёлета мы плюнам правесі шраг мерапрыемства для адкрыцця будынка аблерваторы. А вось аблерваторскі тэлескоп мы ўжо амаль аднавілі самастойна. Але, каб з яго дамагамі глядзець на начыні неба, патрэбныя практычныя створкі вежы аблерваторы. Пакуль яны не расчынены, Таксама ў будынку патрабуеца замяніць лесвіцу і зрабіць касметычны рамонт".

Вольга ПРУДНІКАВА.

Валерия ЕСИНА.

Борис КУЗЬМИЧ, *Генеральным*

Амбасадар Эдмінас Багданас (справа) і бізнесмен Гедрыус Клімкявічус.

ЗНАЙ НАШИХ!

Андрей Курейчик признан лучшим сценаристом

Авторитетная в кинематографии компания Movie Research назвала лучших профессионалов в области кино за 2006—2008 годы.

Самым успешным сценаристом российского кинематографа, по мнению Movie Research, назван молодой белорусский драматург Андрей Курейчик.

По итогам 2008 года самыми успешными стали продюсер **Анатолий Максимов** ("Адмирал"), режиссер **Тимур Бекмамбетов** ("Особо опасен"), сценаристы **Андрей Курейчик** и **Александр Олейников** ("Любовь-морковь 2"), оператор **Игорь Гринякин** ("Адмирал"), актеры **Константин Хабенский** и **Елизавета Боярская** ("Адмирал"). Особо отмечены новички — самым успешным дебютантом назван режиссер "Самого лучшего фильма" Кирилл Кузиц.

Рейтинги основаны на кассовых сборах российских фильмов, и в зависимости от профессиональной направленности каждого рейтинга эти данные совмещены либо с общим количеством снятых в течение года картин, либо с числом профессиональных наград, либо с прибыльностью проектов.

Алина ВЕТРОВА.

БЕЗ ГРИФА «СЕКРЕТНО»

100 запрещенных книг

Оказывается, быть писателем столь же опасно, как и сапером: никогда не знаешь, на чем подорвешься. Об этом свидетельствует уникальная выставка "100 запрещенных книг мира. 1917—2000 годы", открытая в Брестской областной библиотеке им. М. Горького.

Главный библиотекарь Людмила Сахаревич демонстрирует одну из запрещенных в советское время книг.

повести "В окопах Сталинграда", как и Александра Солженицына, вынудили уехать за границу.

Роман "Доктор Живаго" Бориса Пастернака был признан

АНОНС

Амбасадар Літвы Эдмінас Багданас захапляеца «Ляпісам Трубяцкім»

Сёлета ў трэці раз ля падножжа Нарвілішкага замка, што ўсяго ў 4 кіламетрах ад беларускага мяжы, з 12 па 14 чэрвеня пройдзе музычны фестываль "Be2gether".

Амбасадар Эдмінас Багданас (справа) і бізнесмен Гедрыус Клімкявічус.

Мінулы фестываль сабраў калі 12 тысяч гледачоў — гэта ў два разы больш, чым у першы год. Сёлета арганізаторы спадзяюцца на чарговыя двухразовыя павеліэнні.

Арганізаторамі "Be2gether" прынятыя рашэнні вылучыць частку квіткі адмысловую для беларускіх прадаваццаў.

На словах **Гедрыуса Клімкявічуса**, рашэнне вылічына на том, што "беларусы не пададуць на Літву за квіткі".

Актуальным застаецца пытанне візавага афармлення. Амбасадар Літвы лічыць магчымым забеспечэнне наведальнікамі бясплатнымі візамі.

"З нашага боку, мы імкнёмся зрабіць ёсць магчымым для максімальнай камфортыўнай умоў

уезду беларускіх прадаваццаў.

Акрамя музычных прыемніц, на "Be2gether" будзе і арт-частка, да ўзелу ў якой запрашаюцца беларускія мастакі. До-

таго ж запрашэння беларускіх моладзі ў якасці валенцёрараў арганізаторамі спадабаўся. Тому ўжо сёня маладыя людзі могуць пачаць вербавацца на дапамогу фестывалю.

Арганізаторамі "Be2gether" прынятыя рашэнні вылучыць частку квіткі адмысловую для беларускіх прадаваццаў.

На слова **Гедрыуса Клімкявічуса**, рашэнне вылічына на том, што "беларусы не пададуць на Літву за квіткі".

Актуальным застаецца пытанне візавага афармлення. Амбасадор Літвы лічыць магчымым забеспечэнне наведальнікамі бясплатнымі візамі.

"З нашага боку, мы імкнёмся зрабіць ёсць магчымым для максімальнай камфортыўнай умоў

уезду беларускіх прадаваццаў.

На слова **Гедрыуса Клімкявічуса**, рашэнне вылічына на том, што "беларусы не пададуць на Літву за квіткі".

Акрамя музычных прыемніц, на "Be2gether" будзе і арт-частка, да ўзелу ў якой запрашаюцца беларускія мастакі. До-

таго ж запрашэння беларускіх моладзі ў якасці валенцёрараў арганізаторамі спадабаўся. Тому ўжо сёня маладыя людзі могуць пачаць вербавацца на дапамогу фестывалю.

Акрамя музычных прыемніц, на "Be2gether" будзе і арт-частка, да ўзелу ў якой запрашаюцца беларускія мастакі. До-

таго ж запрашэння беларускіх моладзі ў якасці валенцёрараў арганізаторамі спадабаўся. Тому ўжо сёня маладыя людзі могуць пачаць вербавацца на дапамогу фестывалю.

Акрамя музычных прыемніц, на "Be2gether" будзе і арт-частка, да ўзелу ў якой запрашаюцца беларускія мастакі. До-

таго ж запрашэння беларускіх моладзі ў якасці валенцёрараў арганізаторамі спадабаўся. Тому ўжо сёня маладыя людзі могуць пачаць вербавацца на дапамогу фестывалю.

Акрамя музычных прыемніц, на "Be2gether" будзе і арт-частка, да ўзелу ў якой запрашаюцца беларускія мастакі. До-

таго ж запрашэння беларускіх моладзі ў якасці валенцёрараў арганізаторамі спадабаўся. Тому ўжо сёня маладыя людзі могуць пачаць вербавацца на дапамогу фестывалю.

Акрамя музычных прыемніц, на "Be2gether" будзе і арт-частка, да ўзелу ў якой запрашаюцца беларускія мастакі. До-

таго ж запрашэння беларускіх моладзі ў якасці валенцёрараў арганізаторамі спадабаўся. Тому ўжо сёня маладыя людзі могуць пачаць вербавацца на дапамогу фестывалю.

Акрамя музычных прыемніц, на "Be2gether" будзе і арт-частка, да ўзелу ў якой запрашаюцца беларускія мастакі. До-

таго ж запрашэння беларускіх моладзі ў якасці валенцёрараў арганізаторамі спадабаўся. Тому ўжо сёня маладыя людзі могуць пачаць вербавацца на дапамогу фестывалю.

Акрамя музычных прыемніц, на "Be2gether" будзе і арт-частка, да ўзелу ў якой запрашаюцца беларускія мастакі. До-

таго ж запрашэння беларускіх моладзі ў якасці валенцёрараў арганізаторамі спадабаўся. Тому ўжо сёня маладыя людзі могуць пачаць вербавацца на дапамогу фестывалю.

Акрамя музычных прыемніц, на "Be2gether" будзе і арт-частка, да ўзелу ў якой запрашаюцца беларускія мастакі. До-

таго ж запрашэння беларускіх моладзі ў якасці валенцёрараў арганізаторамі спадабаўся. Тому ўжо сёня маладыя людзі могуць пачаць вербавацца на дапамогу фестывалю.

Акрамя музычных прыемніц, на "Be2gether" будзе і арт-частка, да ўзелу ў якой запрашаюцца беларускія мастакі. До-

таго ж запрашэння беларускіх моладзі ў якасці валенцёрараў арганізаторамі спадабаўся. Тому ўжо сёня маладыя людзі могуць пачаць вербавацца на дапамогу фестывалю.

Акрамя музычных прыемніц, на "Be2gether" будзе і арт-частка, да ўзелу ў якой запрашаюцца беларускія мастакі. До-

таго ж запрашэння беларускіх моладзі ў якасці валенцёрараў арганізаторамі спадабаўся. Тому ўжо сёня маладыя людзі могуць пачаць вербавацца на дапамогу фестывалю.

</

НЕЗЛОБІВІ ВІДМІНИ

Семен БУКЧИН

Бутафория на темы Гоголя

О фильме Владимира Бортко
«Тарас Бульба»

Что такое Запорожская Сечь у Гоголя, в его повести "Тарас Бульба"? Это вполне дикое содружество пьяниц, насилиников и лихих руок в гнезде своем за "святою Русью" не щадящих никого. Протокольно перечисляет Николай Васильевич их жертвы: "избытие младенцы", которых казаки поднимали копытами и бросали в пламя, "черновые паненки, белокурые светлокожие девицы", которые не могли спастись даже в костелах, потому что "захигал их Тарас вместе с алтарями", "обрезанные груди у женщин, сдраные кожки с ног по колени".

Так поступали запорожцы по отношению к людям, поскольку не могли стерпеть того, что на Тетманическ "кендины разъезжали в таратахах, запряженных православными христианами". Повод, несомненно, достаточно серезный для того, чтобы обрезать груди у женщин и поднимать младенцев на колы. Тем более что весть о кендинах в таратахах принес свой же брат-казак. Впрочем, информация была более объемной. Зло несли не только кендины в таратахах, но и жидашники. А жидах их, жидовки, оказывались, шили себе юбки "из половских риз". Разве можно стерпеть такое? Если до кендинов было драматично, потому что попросту не было их в православной Сечи, то жидах они туго, ридом, торгуют, проклятия красовоссы с тем, чтобы угодно, прямо среди казацкого войска. Ну и, натуально, начали погром. Замечательно описывает Гоголь, как "бедные сыны Израиля прятались в пустых горельных бочках, в пеках и даже заползали под юбки своих жидов" и это геройское метание жидов в Днепре: "...суроевые запорожцы только смеялись, видя, как жидовские ноги в башмаках и чулках болтали на воздухе". Действительно, очень смешно. Школьником, когда проходили Гоголя, я испытывал особый восторг от этих строк.

Такая вот Сечь у Гоголя.

И другая у режиссера Владимира Бортко, постановщика российского исторического блокбастера "Тарас Бульба". Да, есть и анархический разгул, и колоритные роки с чубами-оселедцами, и махиане саблями, и коней полно. А ощущение такое, что сидишь на спектакле областного театра. И вся эта "оселедочная анархия" не более как театральная декорация. По сути запорожцы у Бортко это несколько подразболтавшаяся от

безделья парторганизация. И стоит появиться среди них толковому секретарю парткома, как все наложивается.

Я очень люблю изумительного украинского актера Богдана Ступку, исполнителя роли Тараса Бульбы. Но сколько же можно заставлять его проводить партсобрания с запорожками и произносить высоконайденные речи о творицестве и святой Руси? Ну добро бы раз. А то ведь несколько партсборов на одну и ту же тему повторяется на протяжении фильма. И начинается, кстати, картина не о знаменитой, отважающей повести Гоголя фразы: "А говорить-ка ся, сынки!", а с того же партсобрания.

Очевидное оглашение "как бы не вышло" руководит режиссером Бортко. Поэтому он старательно расставляет акценты. Самый главный, конечно, российский. Установишь подсчитывать, сколько раз почти как за "Родину, за Сталина!" казаки воскликают про "Русскую землю" и "святую Русь".

Так у Гоголя же так! — непрекратил меня читатель!

Так у Гоголя! — отвечает я. — А это кино,уважаемый! Это другое искусство. Когда на экране казак Мосий Шило (Михаил Боярский), раз десять проткнутый вражескими копьями и литрами истекающий из себя кровь, в последнюю минуту жизни все-таки приподнимается, чтобы произнести здравицу за "русскую землю", это и есть областной театр, т.e. дурная театральность, противопоставленная настоящему киноискусству.

Кстати, при всем следовании тексту, когда Бортко считает нужным, он дополняет Гоголя. Чтобы эмоционально зарядить Тараса и казаков на боевой поход, в Сечь привозят труп его жены, убитой, естественно, ляхами. Как теперь не загореться праведному чувству мести?

А как вы думаете, почему Андрей (Игорь Петренко) перешел на польскую сторону? Вроде ответ известен: любовь к прекрасной польской. Конечно, не влюбиться в Магдалену Мельчак, актрису, играющую роль воеводы, просто невозможно. Красота, соединенная с магнетической женственностью, любого нормального мужика свалит. Но Бортко еще и идеологическую базу подводит под поступок Андрея. Мы узнаем о серьезных идейных расхождениях между ним и Остапом (Владимир Вдовичен-

ков). Оказывается, Андрей сторонник западных либеральных ценностей (не случайно он обнаруживает свое знание римского права), в то время как Остап заявляет о "нашой земле, которая греет ноги". В общем, конфликт западника и патриота-почвенника налицо. Ну а уж кто за римское право стоит, тот, ясное дело, за очи прекрасной панени и родину, и товарищей предаст.

Не только по причине неудовлетворенности тем, что у Гоголя линия романа между Андреем и паненикой обрывается со смертью Андрея, Бортко сочиняет сцены с мучительными родами польской красавицы. Бесчеловечность поляков еще раз подтверждается нежеланием прислушаться паненике, но в концепции, что Гоголь утверждает, что паненика, как фата-графиня, должна умереть, чтобы родившиеся от нее дети были здоровы.

Кстати, при всем следовании тексту, когда Бортко считает нужным, он дополняет Гоголя. Чтобы

эмоционально зарядить Тараса и казаков на боевой поход, в Сечь привозят труп его жены, убитой,

естественно, ляхами. Как теперь не загореться праведному чувству мести?

А как вы думаете, почему Андрей (Игорь Петренко) перешел на польскую сторону?

Вроде ответ известен: любовь к прекрасной польской. Конечно, не влюбиться в Магдалену Мельчак, актрису, играющую роль воеводы, просто не-

возможно. Красота, соединенная с магнетической женственностью, любого нормального мужика свалит. Но Бортко еще и идеологическую базу подводит под поступок Андрея. Мы узнаем о серьезных идейных расхождениях между ним и Остапом (Владимир Вдовичен-

ков).

Оказывается, Андрей стора-

нико, патриота-почвенника налицо. Ну а уж кто за римское право стоит, тот, ясное дело, за очи прекрасной панени и родину, и товарищей предаст.

Не только по причине неудовлетворенности тем, что у Гоголя линия романа между Андреем и паненикой обрывается со смертью Андрея, Бортко сочиняет сцены с мучительными родами польской красавицы. Бесчеловечность поляков еще раз подтверждается нежеланием прислушаться паненике, но в концепции, что Гоголь утверждает, что паненика, как фата-графиня, должна умереть, чтобы родившиеся от нее дети были здоровы.

Кстати, при всем следовании

тексту, когда Бортко считает нуж-

ным, он дополняет Гоголя. Чтобы

эмоционально зарядить Тараса и

казаков на боевой поход, в Сечь

привозят труп его жены, убитой,

естественно, ляхами. Как теперь не загореться праведному чувству

мести?

А как вы думаете, почему Андрей

(Игорь Петренко) перешел на

польскую сторону?

Вроде ответ известен: любовь к

красивой польской. Конечно, не

влюбиться в Магдалену Мельчак,

актрису, играющую роль воеводы,

просто не-

возможно. Красота, соединенная с

магнетической женственностью,

любого нормального мужика свалит.

Метод Мюррея требует запи-

соки 15-минутных бесед между

супругами. В течение этого вре-

мени пара обсуждает какой-ни-

будь болезненный вопрос —

секс, деньги, отношения с род-

ственниками друг друга. Все

реплики ранжируются по шкале

от минус 4 до плюс 4: положи-

тельные баллы присваиваются

предложениям, в которых есть

участие, юмор, ощущение сча-

сть; соответственно, агрессив-

ные или презрительные фразы

оцениваются низко. Автор мето-

да утверждает, что презрение —

более разрушительное свойст-

во, чем отвращение, гнев или

печаль.

Полученные данные перево-

дятся в графический вид, и если

у одного из супругов график

оказывается устойчиво отрица-

тельный, то Мюррей предсказывает неизбежный развод.

Все супружеские пары Мюр-

рея делят на пять категорий.

Наиболее надежные те союзы,

в которых оба партнера предпочитают совместный опыт индиви-

дуальному.

Метод Мюррея требует запи-

соки 15-минутных бесед между

супругами. В течение этого вре-

мени пара обсуждает какой-ни-

будь болезненный вопрос —

секс, деньги, отношения с род-

ственниками друг друга. Все

реплики ранжируются по шкале

от минус 4 до плюс 4: положи-

тельные баллы присваиваются

предложениям, в которых есть

участие, юмор, ощущение сча-

сть; соответственно, агрессив-

ные или презрительные фразы

оцениваются низко. Автор мето-

да утверждает, что презрение —

более разрушительное свойст-

во, чем отвращение, гнев или

печаль.

Полученные данные перево-

дятся в графический вид, и если

у одного из супругов график

оказывается устойчиво отрица-

тельный, то Мюррей предсказывает неизбежный развод.

Все супружеские пары Мюр-

рея делят на пять категорий.

Наиболее надежные те союзы,

в которых оба партнера предпочитают совместный опыт индиви-

дуальному.

Метод Мюррея требует запи-

соки 15-минутных бесед между

супругами. В течение этого вре-

мени пара обсуждает какой-ни-

будь болезненный вопрос —

секс, деньги, отношения с род-

ственниками друг друга. Все

реплики ранжируются по шкале

от минус 4 до плюс 4: положи-

тельные баллы присваиваются

предложениям, в которых есть

участие, юмор, ощущение сча-

сть; соответственно, агрессив-

ные или презрительные фразы

оцениваются низко. Автор мето-

да утверждает, что презрение —

более разрушительное свойст-

во, чем отвращение, гнев или

печаль.

Полученные данные перево-

дятся в графический вид, и если

у одного из супругов график

оказывается устойчиво отрица-

Ген жыщя

(Працяг.
Пачатак на 7-й стар.)

— Во, яшчэ адзін Васіль-баран — вырасце!

У гэты момант сусед Васіль-Баровіч устас з-за стала разам з жонкай і дэмамістрыўна пакідае засталое з кроунай крыйдай, бо яго ж ўсю так у вончы бараном нікто не называе. І гэта крыйда і варохасць суседа дойўліся больш за дваццац гадоў. Хто ж мог ведаць, што неасцярожны выраз прывядзе да тых адносін паміж блізкімі сusedziam, бо дзэдава хата і Васіль-Баровіч стаялі насупраць адна адной цераз вуліцу.

Тут неабходна даша тлумачэнне, што ж такое адзінства. Усправа ў тым, што Васіль-Баровіч меў вяскавую мянушку "Васіль-баранчик", а перайшла гэта мянушка ад ягонага бацькі, якога звалі "Васіль-баран", таму іш і буў "баранчыкам". Мянушка была зусім несправядлівая, бо гэта быў чалавек дбайні, працаўліві і разумны. Нягледзяны на невілі надзел зямлі, хубы добра, трывалы чюп, адных словам — гаспадар. А мянушку, перададзеную юму, ў спадчыну, ён мнона не ліబі і страшнана абураўся, калі не чуў.

Треба сказаць, што ў ёўці практична ўсе сім'і меляні, і мнонігі так звязаліся з імі, што часцей адгукаліся на іх, чым на свае сапраўдныя імёны, другія ж не ліబі і абражаліся.

Дык вось, можна уяўці себе, як было сапсанавана спяча, пасля якога маці не адзін год называла мене праста сынком, ну а потым прывыкала, і з маленіцтва так звязалася з імі, што часцей адгукаліся на іх, чым на свае сапраўдныя імёны,

другія ж не ліబі і абражаліся.

Як мяе хрышчэнне адбілося і чаму я стаў "скапіндаркам", мне, уко падлетку, расказала мама, і тая незвычайная прыгода ўрэзала ў мною памяць на ўсё жыццё.

А варохасць працягвалася, сусед Васіль-ніколі не заглядаваў у наш двар або хату...

І дзённую карціну ўбачыў я праз многія гады, у 1959 годзе, прыхынуўшы з Мінска, з вучылішча, на канікулы. Як зайдэды, прыйшоў пешкам з Мінска, а гэта трынажырка кілеметру, і, адчыніўшы дзвёры ў хату, рабтам на ўбачыўшы з сталом суседа Васіля і свайго бацьку. Яны сядзелі за бутзальную самагонкі, а маці завіхалася калі печы. Я, павітаўшыся, падсеву да іх. Завялазілі ўсе гульняныя, сусед стаў распятаваць пра стілічку, пра маё жыццёўшчы ў горадзе, пра вучбу і раптам кака:

— Вось бачыш, Ніна, з твойго сына зусім не баран атрымався.

Мне ішоў двасцаць першы год. Добрауседская адносіны нарашце нападліліся, і больш яны ніколі не пасваліся, а наадварот, сталі блізкімі, сяброўскімі.

Гэты ўспамін пра гісторыю ўзімкнення мягкім імавернага мене на думку, што яна неяк прадызыначыла маё далейшае жыццё, у якім аказалася німала супяречнасць, бацькы процігледзялі. У жыцці, думаецца, не має значэння, якое ім дали табе бацькі. Бездарма ж у народзе кажуць: "Бацькі даюць табе добре, прывілеі, а мы рабім сабам". А зрабіць гэта можна толькі праз дугі, цікіністі шлях, упартай працы да моцнай спілкі волі, спавяданыя непаханская поглядам на жыццё і яго каштоўнасці.

Я ўжо згадваў, што чалавек, з'яўляючыся на свет, атрымавае ў спадчыну гены сваіх працоў, можа, і не ў адным калене. Таму апoved свайго жыцця трэба, думаю, пачынаць з тых, хто табе дай, а менавіта са сваіх бацькоў.

Бацька мае ў маладыя гады, мяркуючы па рэдкіх фотаздымках таго часу, мелі прыгожыя, я бы сказаў, інтэлігентныя абліччы. У маці былі дробныя, тоңкія рэсы твару, бацька ж — тыповы беларус з важкім, трохі бульбінай, но-сам, выразным падбордкам, шырокім квадратным іблом. У стольныя гады рэсы твару бацькоў, як тыповыя беларусаў, яшчэ больш акрэсліліся.

* * *

Маці, Ніна Васільёна, падзяяному Жога, нарадзілася ў ёўці. Плаксы Пастаўскага раёна, што зусім недалёка ад Агародніку, раздымы выдатнага беларускага пазіта Уладзіміра Дубоўкі. Натура ў ёй была эмачыяльная, можна сказаць, пастычная. Яна ўмела і любіла малаваць, нават марыла стаць масцітак. Бацькі здолелі дайць ёй нідрэнную на тым часе адукцыю: маці скончыла шасць класаў польскай школы, а на большае мачымасці ў іх не хапіла. Любоў да малавіні, да масцітак, да ўсіго прыгожага захавалася ў мене на ўсё жыццё. Для колькі вольнага часу было ў сяляні?

Бесправесцьнае жыццё, ціккая праца з раніцай да ночы. А тут яшчэ дзеци, якіх было ніяма. Аднак па святах, укрупніши часніцу-другу, яна брала калгараў, а малавала — часцей за ўсё кветкі, якія вельмі любіла (два не малонкі ў мене захаваліся). Мама і мене змалку прыхвоціла да малавіні, адкрыла мене вончы прыгожага. Упружненны, каб не яна, то я б не захавілі з дзіцінства гэтым заняткам і, напэўна, зусім інайчай

склаліся б мой жыццёўшчы лёс. Мама вучыла мене, як намаліваць птушачку, кветачку, пінкі, драўца і г. д. Вядома ж, адразу ў мене нічога не атрымавалася, я ў росчына плакаў, здоўзалася, што так прыгожа малаваць, як мама, ніколі не навучуся. Але пакідкі з маленіцтва я бы чалавеком, то з'явіўся зрухі ў начуванчы, і паступова я стаў малаваць розныя прадметы, а потым і капіраваць з рэпрадукцыі, якія трапілі да мене.

Нельга быць не ўзячнымі тайной маці, не ўспамінаць яе з любоўю і цепліней, і не столькі за то, што яна нарадзіла і выгадавала, але і вызначыла жыццёўшчы шлях, стала першай настаўніцай, раскрыла вочы свайму дзіцяці на прыгажосць свету, начуванчу яго любіць гэтую прыгожасць.

Мама любіла пагаварыць, гаварыла яна складна, вобразна і асэнсавана, но так, як простыя вясковыя бабы, многіх з якіх любілі "языкі пачасцац". Мне такая матычна якасць таксама, відаць, перадала, бо і я пагаварыць люблю, але па справе. Змалак памятаў фразу, якую мама ў пурховых выпадках вымоляла; а з'явілася гэта фраза ў народзе, напэўна, за польскім часам. Всё гэта крывае паслоўе: "Не дай Бог, калі мужыкі стане панам". Вобразнасць, жыццёўшчы прадаў гэту выслойу мычаста бачылі ў нашым жыцці. Народ жа не дурань і жыццёўшчыя казусы, трагічныя або камічныя, заўсёды востра прыкмычае. Гэта ж адзінчы ў свой час і Якуб Ко-лас з дзяцінай.

Маці засталася ў пам'і маці, хударльявіць, з неспакойнымі характерамі, вострым упрынченнем жыцця, чалавекам шыркім і адкрытым, які заўсёды спавядаваў толькі прадыльствам і Богам, у якога яна свята верыла. У душы яе гарэла іскра спараднага мастака.

Калі з'явілася радыё, мама, сточыла калі печы з чапялюю, выважліва яго слухала, запамінала ту музыку, што адгукалася ў яе душы. Аднойнай яна мне сказала: "Вось слухау музыку па радио, і ти ведаеш, Вася, больш за ўсё падабаеца мі музыка Вівальдзі". Ну, думаю, мала таго, што музыка не абыякса спадлабася, але ж і імя кампазітара запомніла.

Памерла яна даволі рана. Крыху бось за семдзесяц гадоў было, калі раптоўна занізілася з грубай, тоўстай ніткі, яно было нябленае. А кужыльнае палатно — тоңкнае, белае, яно дае целу натуральну прахалоду, і нікую ціпраешнік тканіну з кужыльнай не падаўна. Кяшы, хадзіла яна падынкасцю, сукні, сукні ручніком, калі дасвідзіла на сасве аргументы і мы ясней успышлі. Бацька ж адыхаў на сасве сям'і, дзяцінай ях звязалася калі пачынаўся відэа-запомнілі.

Мама вельмі любіла кветкі, вырошыла іх у агародзе, а іду́чы з поля, абавязкова прыносила дахахаты лугавыя ці лясныя кветкі, і ў нас дома заўсёды летам стаяў букет, што было нязыка для тагачаснай вёскі. А яшчэ на пам'яць на пам'яць.

Бацька мой, Пётр Канстанцінавіч, па-вісковому Пятнадццаты, быў падрастаком знаўмітага рудара Шаронговича, кавалер, майстэр "зальата руки", які называлі ў нашай акурузе. Ён закончыў чатырохкласную царкоўнай-карыхідской школу, вучыўся рамеснікам відэа-запомнілі.

З польскім часам заўсёды заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

За польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

З польскім часам заўсёды, але чыкаўшы на пам'яць на пам'яць.

</